

ГРОЗДАНА.

Пріятелко драга, грѣхъ ли не да піе чловѣкъ віно? Азъ съмъ пила, по не съмъ ся опивала никога, но щѣ ви кажѣ, че по-обычамъ бѣлото віно, туй което е благо.

УЧИТЕЛКА.

Трѣбва, чеда мои, да ви прикажѣ єднѣ исторіѣ, коѣто съмъ нѣгдѣ чела: за неѣ казва святый Августинъ че ся е случила на майкѣ му, коѣто ся имѣнуваше Моника. Тя когато была малка дѣвойка, имала єднѣ паметнѣ настоятелкѣ, коѣто ѣ недозволявала да піе віно, освенъ на обѣдъ и на вечерѣ. Тя ѣ думала: „До дѣто сте млади, драга, недѣйте да піете друго, освенъ водѣ; защото когато порастете и станете стопанка, ако сте ся были навикнала да піете секоѣ часъ безъ да сте жѣдни, тогава ще піете повече віно и ще ся опивате.“ Моника небѣше никога въ живота си укусувала віно; но когато стана на четиринаесетъ години, баща ѣ ѣ прашаше въ пивницѣтъ съ слугыницѣтъ, и тя єдинъ день каза: „Щѣ видѣ какъвъ вкусъ има віното.“ Тя піина єдинъ малѣкъ гѣлтѣкъ, и не ѣ ся видѣ толко добро. На другыя день си помечта да піине ошичко; гѣлтна нѣколко гѣлтѣцы и ѣ ся стори че е по-добро; слѣдователно тя ся навикна толко добрѣ, щото почна да испива голѣмы чашкы. За нейно щастіе тя ся скара съ слугыницѣтъ си, коѣто ѣ нарѣче малка піяница; този прѣкоръ ѣ толко засрами щото ся поправи. Туй е най-голѣмото пеуваніе, което може да ся каже на єдно младо лице, отколкото да ся прѣкорва че піе много віно, пунѣ, или шпиртены нѣща. Виждате отъ туй, чеда мои, че трѣбва добрѣ да ся назимъ отъ